

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 51/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 9. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., Š., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namieta nezákonnosť volieb do orgánov samosprávy obce Švedlár uskutočnených 27. novembra 2010, ako aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 30 ods. 2, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2010 doručená sťažnosť V. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou žiadal „*vyhlásiť voľby za poslancov do obecného zastupiteľstva obce Švedlár a voľby za starostu obce konané 27. 11. 2010 za neplatné*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«Týmto podávam sťažnosť na neústavnosť, podvod a nezákonnosť vo voľbách do samosprávy obce Švedlár, ktoré sa konali 27.11.2010.

K podvodom došlo uplácانím voličov, kde Rómovia boli vození autami k volebnej miestnosti, značkami BMV ŠPZ..., W Pasát..., Ford... čo mohla zaregistrovať aj polícia z N. a TV Markíza.

Pri týchto autách sa pozastavil v nejakom čase a diskutoval bez problémov predseda volebnej komisie (ich človek) vzdialený od volebnej miestnosti 200 či 300 metrov, komunikoval s ľuďmi, ktorí vyplácali rómskych voličov (čestné vyhlásenia prípadne výsluchy).

Obrazový záznam o týchto udalostiach bol natočený a odohratý v televízií Markíza. Tento obrazový záznam bol odvysielaný v deň volieb vo večerných správach 27.11.2010 o 19.00 hod. V týchto správach sa vyjadril jasne aj V. P., že dávali EURA. Podľa toho čo sa pohybovala televízia Markíza, točila rôzne situácie. V televíznych správach bola len časť, kde je možné vidieť aj ľudí ktorý uplácali a chceli uplacať, (čestné vyhlásenia) ako aj predsedu volebnej komisie pri nich, ktorý bol značne vzdialený od volebnej miestnosti.

Členovia komisie upozorňovali predsedu volebnej komisie, že za zástenou sú aj 4 občania no on to pripúšťal, že je nával a to je v poriadku, až sa objavila TV Markíza potom púšťali po jednom. Podľa zákona je predseda zodpovedný za poriadok v miestnosti a v bezprostrednej blízkosti pred ňou.

V pondelok... 29.11.2010 po voľbách predseda komisie dal podpisovať určitým členom komisie nejakú zápisnicu o konaní volieb niektorí členovia to nepodpísali, čo vložili do volebnej urny až potom ju zapečatili - podivné spôsoby.

2 dni v čase moratória pred voľbami v štvrtok 25. a v piatok 26. 11.2010 cez výzvy v miestnom rozhlase zapisovala príbuzná zvoleného starostu, ktorá mu robí sekretárku do zamestnania ľudí do priemyselného parku, ktorého koordinátorom je syn starostu a podpredseda volebnej komisie, (rómska populácia je v obci cca 60%).

Vo Švedlári zatiaľ neexistuje žiadny priemyselný park kde by niekto niekoho zamestnával.

Okrem toho v piatok 26.11.2010 tesne pred voľbami vyvesili do verejnej vitríny zoznam viac ako 250 občanov ktorých starosta bude odškodňovať a budú dostávať

odškodné za povodne údajne od úradu vlády... miestnym rozhlasom vyzývali občanov aby si išli odkontrolovať údaje či sedia... (jedná sa najmä o rómov).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ako aj okolnosti mám za to, že došlo k porušeniu osobnosti ako aj k porušeniu slobody a tajnosti čo bolo spôsobilé ovplyvniť výsledok volieb, preto, žiadam aby Ústavný súd vydal nález z výrokom:

Ústavný súd zrušuje výsledky volieb starostu obce Švedlár konané 27.11.2010 výsledok ktorých je zapísaný v miestnej volebnej komisii o hlasovaní z 28.11.2010.

Ústavný súd zrušuje výsledky volieb poslancov obce Švedlár konané 27.11.2010 výsledok ktorých je zapísaný v miestnej volebnej komisii o hlasovaní z 28.11.2010.

„Ústavný súd vyhlasuje voľby za poslancov do obecného zastupiteľstva obce Švedlár a voľby za starostu obce konané 27.11.2010 za neplatné.“»

Sťažnosť neobsahovala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd sťažovateľa vyzval na odstránenie nedostatkov podania.

Sťažovateľ po výzve 28. decembra 2010 doručil ústavnému súdu plnú moc, ktorou svojím zastupovaním v konaní pred ústavným súdom poveril advokátku JUDr. D. S.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v ten istý deň doručila sťažnosť, v ktorej uviedla:

«Navrhovateľ osvedčuje svoje oprávnenie na podanie ústavnej sťažnosti podľa ust. § 59 ods. 2 citovaného zákona tým, že vo voľbách za starostu obce Švedlár získal z celkového počtu 1135 platných, odovzdaných hlasov voličov celkom 409 hlasov, t.j 36,03 %...

V čase volebného moratória /teda v deň samotných volieb/ došlo k závažnému porušeniu zákazu vedenia volebnej kampane a to v prospech odporcu. V dôsledku toho bol sťažovateľ voči odporcovi znevýhodnený a to v takom rozsahu a v takej intenzite, že došlo k porušeniu čl. 30 ods. 4 Ústavy SR.

V ten istý deň došlo k porušeniu čl. 30, ods. 3 Ústavy SR a § 29 zák. č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov. /V priestoroch vyhradených na tajné hlasovanie, za hlasovacou oponou sa volieb zúčastňovali aj 4 občania súčasne. Na túto skutočnosť bol upozornený aj predseda volebnej komisie, ktorý situáciu neriešil, práve naopak tvrdil, že je to v poriadku /.

Podľa názoru navrhovateľa súčasne došlo aj k porušeniu ust. § 30 ods. 2 a § 30 ods. 11 zák. č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, v znení neskorších predpisov. Rómski spoluobčania boli autami zväzaní k volebným urnám, vyplácali sa im peniaze za účasť na voľbách. O tom svedčí aj záznam TV Markíza z 27. II 2010 v ktorom občan V. P., potvrdil vyplácanie peňazí voličom. Predseda volebnej komisie v čase volieb diskutoval s rómskymi spoluobčanmi diskutoval a to priamo pri autách, na ktorých ich k volebným urnám hromadne zväžali. Ako dôkaz navrhujeme vyžiadať od TV Markíza záznam z volieb do obecného zastupiteľstva a z volieb starostu obce Švedlár, ktorý bol odvysielaný 27. 11. 2010 o 19.00 hod.

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí č. k. PL. ÚS 5/03/110 vyslovil, citujem: „Ústavný súd tzv. Kupovanie hlasov...voličov... hodnotí zo všetkých tvrdení sťažovateľa ako najzávažnejšie porušenie ustanoveného zákazu volebnej kampane, pretože ide o aktivitu na získanie voličských hlasov počas volieb, ktorá zasahuje do samotnej podstaty volebného /aktívneho či pasívneho /práva zaručeného v čl. 30 ústavy. Takéto obmedzenie nesie so sebou také veľké nebezpečenstvo pre slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, že od ústavného súdu vyžaduje veľmi prísne posúdenie.“

Navrhovateľ sa domnieva, že došlo aj k porušeniu jeho práv zaručených čl. 31 Ústavy SR k porušeniu ochrany slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti.

Navrhovateľ sa domáha toho, aby ústavný súd Slovenskej republiky, po preskúmaní veci vyhlásil sťažnosť za prijateľnú a následne, aby vydal vo veci tento nález:

Právo navrhovateľa zaručené čl. 30 ods. 2, 3 a 4 Ústavy SR o všeobecnom, rovnom a priamom volebnom práve na rovnaké podmienky prístupu k voleným a iným verejným funkciám, ako aj čl. 31 práva na umožnenie a ochranu slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti ako aj Dodatkového protokolu 1, čl. 3 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, práva na slobodné voľby porušené boli.

Ústavný súd vyhlasuje voľby starostu obce Švedlár, konané dňa 27. 11. 2010 za neplatné. Ústavný súd vyhlasuje voľby poslancov do obecného zastupiteľstva obce Švedlár z 27. 11 2010 za neplatné.

Navrhovateľ súčasne navrhuje, aby Ústavný súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uloží miestnej volebnej komisii obce Švedlár, vytvorenej podľa zák. č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov zdržať sa vydania osvedčenia o zvolení za starostu obce Švedlár O. M. do rozhodnutia vo veci samej.»

II.

Ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a zistil, že právomoc ústavného súdu konať vo veci je daná v čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Návrh na začatie konania vo volebných veciach musí popri všeobecných náležitostiach (§ 20 zákona o ústavnom súde) obsahovať aj osobitné náležitosti uvedené v ustanovení § 59 ods. 1 a § 60 ods. 1 písm. a) až d) zákona o ústavnom súde. Musí obsahovať vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napáda voľby na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát môže napádať len zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode, dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov, údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom a návrh na rozhodnutie

vo veci. Volebná sťažnosť musí byť podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde podaná do 10 dní po oznámení výsledku volieb.

Podstatou ochrany ústavnosti vo volebných veciach je ochrana práv zaručených čl. 30 ústavy, t. j. aktívneho a pasívneho volebného práva. Podstatou zákonnosti volieb do orgánov samosprávy obcí je zase uskutočnenie volieb v súlade so všetkými právnymi predpismi so silou zákona, ktoré sa týkajú volieb do orgánov samosprávy obcí.

Ústavný súd uplatňuje svoju právomoc vyhlásiť voľby za neplatné alebo zrušiť výsledok volieb podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde iba vtedy, ak k porušeniu volebného zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, pričom na uplatnenie tohto oprávnenia sa vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie ustanovení zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94 a PL. ÚS 18/99). Porušenie volebného zákona musí dosahovať takú intenzitu, ktorá je spôsobilá založiť následok spočívajúci v nezákonnosti výsledku volieb (PL. ÚS 14/99). Inými slovami, nie každé porušenie volebného zákona vyvoláva nevyhnutne neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta. Porušenie ústavnosti a zákonnosti vo fáze samotných volieb môže mať za následok tak vyhlásenie volieb za neplatné, ako aj zrušenie výsledku volieb. Ústavný súd každý prípad posudzuje materiálne, prihliada pritom tak na účel a zmysel volebného zákona, ako aj na princípy uznávané demokratickými štátmi. Neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta môže spôsobiť len také závažné porušenie volebného zákona, ktoré už spochybňuje výsledky volieb a ktoré odôvodnene vyvoláva pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov (obdobne PL. ÚS 38/07).

Súčasťou zákonných náležitostí sťažnosti sú aj dôvody, pre ktoré sa voľby napádajú, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia jeho sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že tvrdenia sťažovateľa o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne

možné, prípadne pravdepodobné a zároveň sú spôsobilé preukázať porušenie volebného zákona odôvodňujúce záver o inom legitímnom výsledku volieb (PL. ÚS 107/07). Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že predovšetkým sťažovateľ v konaní o zákonnosti volieb znáša dôkazné bremeno v tom zmysle, že musí nezákonnosť volieb nielen namietat', ale svoje tvrdenie aj doložiť exaktnými dôkazmi (m. m. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 94/07, PL. ÚS 3/2010, PL. ÚS 29/2011).

1. Sťažovateľ namieta neústavnosť a nezákonnosť voľby starostu a tvrdí, že bol jeden z dvoch kandidátov vo voľbách, získal viac ako 10 % platných hlasov, a teda spĺňa podmienku aktívnej legitímácie na podanie sťažnosti.

Podľa § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť na neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, do Európskeho parlamentu alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa vo voľbách zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov. Z uvedeného vyplýva, že dôkazné bremeno na preukázanie aktívnej legitímácie je na tom, kto tvrdí, že došlo k porušeniu jeho základného práva. V danom prípade tak nebolo, pretože sťažovateľ o tom, že je oprávneným navrhovateľom, nepredložil žiaden dôkaz, a to aj napriek tomu, že bol kvalifikovane zastúpený a na odstránenie nedostatkov podania bol aj vyzvaný.

Ústavný súd zo zápisnice miestnej volebnej komisie do obecného zastupiteľstva a starostu obce Švedlár predloženej právnu zástupkyňou sťažovateľa zistil, že v obci Švedlár na funkciu starostu kandidovali dvaja kandidáti, z ktorých O. M. z celkového počtu 1135 platných hlasov získal 726 platných hlasov a jeho protikandidát (bez uvedenia mena) získal 409 platných hlasov. Skutočnosť, že bol týmto kandidátom sťažovateľ, vyplýva len z jeho tvrdenia.

Keďže sťažovateľ nedoložil dôkaz o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 59 zákona o ústavnom súde, nespĺnil tak jednu z podstatných náležitostí, ktoré sťažnosť musí obsahovať podľa § 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ v sťažnosti tvrdil, že v obci Švedlár došlo:

- ku kupovaniu hlasov voličov,
- k porušovaniu tajnosti volieb,
- k porušeniu volebného moratória
- a že zápisnicu o výsledku volieb nepodpísali všetci členovia volebnej komisie.

2.1 Ústavný súd tzv. kupovanie hlasov voličov hodnotí za vážne porušenie volebnej kampane, pretože ide o aktivitu na získanie voličských hlasov počas volieb, ktorá zasahuje do samotnej podstaty volebného (aktívneho či pasívneho) práva zaručeného v čl. 30 ústavy. Takéto obmedzenie nesie so sebou také veľké nebezpečenstvo pre slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, že od ústavného súdu vyžaduje veľmi prísne posúdenie (m. m. PL. ÚS 5/03). Podľa názoru ústavného súdu poskytovanie „protihodnoty“ za hlasovanie vo voľbách je protiústavné, lebo účelom aktívneho volebného práva je možnosť účasti na správe vecí verejných, a nie bezprostredný materiálny prospech (PL. ÚS 45/07).

Sťažovateľ ako dôkaz o namietanej činnosti odporcu pripojil k sťažnosti čestné vyhlásenie troch obyvateľov obce Švedlár (R. H., Ľ. P. a M. P.), z ktorých R. H. tvrdil, že ho oslovili rómski spoluobčania, J. H. a P. P. a ponúkli mu 30 € za to, že bude voliť starostu M. Ľ. P. bez bližšej špecifikácie vyhlásil, že *„sa konali uplácania rómskych občanov... uplácali v domoch aj v autách“*. M. P. vyhlásil, že *„sa konali uplácania rómskych občanov“* a on je jedným z nich. Sťažovateľ neuviedol mená a adresy viacerých svedkov, ktorí by mohli potvrdiť jeho tvrdenia o uplácaní rómskych voličov, ani mená a adresy majiteľov osobných motorových vozidiel, ktorými mali byť privázaní rómski voliči k volebnej miestnosti a podobne [§ 60 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ústavnom súde], preto jeho tvrdenie (aj s ohľadom na veľký rozdiel v počte získaných hlasov voličov) nemožno považovať za dostatočne odôvodnené.

Ústavný súd túto činnosť hodnotí ako neetickú formu prístupu k volebnej agitácii („rafinovaná forma“), ktorú nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako zákonnú, avšak v okolnostiach posudzovanej volebnej sťažnosti ústavný súd považoval pri jej predbežnom

prerokovaní za zásadnú skutočnosť, že podľa výsledkov volieb starostu v obci Švedlár získal sťažovateľ (v prípade, že to bol skutočne on, čo nepreukázal) 409 hlasov, zatiaľ čo odporca (víťazný kandidát) získal 726 platných hlasov z celkového počtu 1135 platných odovzdaných hlasov pre voľbu starostu, t. j. skutočnosť, že medzi hlasmi odovzdanými sťažovateľovi a zvolenému starostovi bol výrazný rozdiel (317 hlasov). Táto skutočnosť totiž zjavne signalizuje, že ani v prípade, ak by ústavný súd zohľadnil námietku sťažovateľa a dokazovaním by zisťoval jej hodnovernosť a relevanciu pre účely spochybnenia výsledku volieb, by táto nepostačovala na to, aby mohol po prijatí volebnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru, že pri voľbách starostu obce Švedlár došlo k tak intenzívnemu porušeniu volebných predpisov, ktoré by ho oprávňovalo na uplatnenie právomoci podľa § 63 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. na vyhlásenie týchto volieb za neplatné, tak ako to navrhuje sťažovateľ (mutatis mutandis PL. ÚS 29/2011).

2.2 Sťažovateľ namietal, že „V priestoroch vyhradených na tajné hlasovanie, za hlasovacou oponou sa volieb zúčastňovali aj 4 občania súčasne.“

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je to predovšetkým sťažovateľ, ktorý v konaní o zákonnosti volieb znáša dôkazné bremeno v tom zmysle, že musí nezákonnosť volieb nielen namietat', ale svoje tvrdenie aj doložiť exaktnými dôkazmi (pozri napr. PL. ÚS 17/94). Sťažovateľ neuviedol dostatočné dôkazy mená a adresy členov volebnej komisie, ktorí by sa mali vyjadriť k porušovaniu tajnosti hlasovania a ďalším okolnostiam priebehu volieb, ktoré namieta.

Neunesenie dôkazného bremena sťažovateľom musel preto ústavný súd pričítať na ťarchu sťažovateľa.

2.3 Sťažovateľ porušenie volebného moratória videl v tom, že „2 dni v čase moratória pred voľbami v štvrtok 25. a v piatok 26. 11. 2010 cez výzvy v miestnom rozhlase zapisovala príbuzná zvoleného starostu, ktorá mu robí sekretárku do zamestnania ľudí do priemyselného parku, ktorého koordinátorom je syn starostu a podpredseda volebnej komisie, (rómska populácia je v obci cca 60%). Okrem toho v piatok 26.11.2010 tesne pred voľbami vyvesili do verejnej vitríny zoznam viac ako 250 občanov ktorých starosta bude

odškodňovať a budú dostávať odškodné za povodne údajne od úradu vlády... miestnym rozhlasom vyzývali občanov aby si išli odkontrolovať údaje či sedia... (jedná sa najmä o rómov).“.

Podľa § 30 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „volebný zákon“) volebná kampaň je činnosť politickej strany, nezávislého kandidáta, prípadne ďalších subjektov zameraná na podporu alebo slúžiaca na prospech kandidujúcej politickej strany alebo nezávislého kandidáta vrátane inzercie alebo reklamy prostredníctvom rozhlasového a televízneho vysielania, hromadných informačných prostriedkov, plagátov alebo iných nosičov informácií.

Ústavný súd konštatuje, že bez ďalších súvislostí a dôkazov je tvrdenie sťažovateľa o zapisovaní uchádzačov o prácu v priemyselnom parku v kontexte s volebnou kampaňou iba všeobecné a neurčité. Absentuje v ňom akákoľvek súvislosť s voľbami, preto sa z neho nedá vyvodit' porušenie volebného moratória v zmysle citovaného ustanovenia § 30 ods. 1 zákona o voľbách.

2.4 Sťažovateľ tvrdil, že zápisnicu o konaní volieb nepodpísali všetci členovia volebnej komisie, avšak bližšie neuviedol, ktorý z členov volebnej komisie zápisnicu nepodpísal.

Ústavný súd z predloženej zápisnice miestnej volebnej komisie o výsledku volieb v obci Švedlár zistil, že je podpísaná všetkými členmi volebnej komisie, preto tvrdenie sťažovateľa o porušení zákona o voľbách v tomto smere považuje za zjavne neopodstatnené.

Ústavný súd navyše dodáva, že v súlade s judikatúrou ústavného súdu je jeho právomoc zrušiť výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde len vtedy, ak k porušeniu zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Na uplatnenie tohto oprávnenia ústavného súdu sa však vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné

porušenie zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 19/94, PL. ÚS 50/99). To znamená, že nie každé porušenie volebného zákona vyvoláva nevyhnutne neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta. Ústavný súd každý prípad posudzuje materiálne, prihliada pritom tak na účel a zmysel volebného zákona, ako aj na princípy uznávané demokratickými štátmi. Neplatnosť volieb alebo voľby kandidáta môže spôsobiť len také závažné porušenie volebného zákona, ktoré už spochybňuje výsledky volieb a ktoré odôvodnene vyvoláva pochybnosť o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov.

Volebné nedostatky sa posudzujú podľa zásad volebného súdnictva. Volebný výsledok sa zrušuje len vtedy, ak volebný nedostatok mohol mať vplyv na celkové rozhodnutie voličov. Dôležitým komponentom volebného súdnictva je teda zisťovanie intenzity volebných nedostatkov z hľadiska ich vplyvu na výsledok volieb.

Víťazný kandidát na funkciu starostu v obci Švedlár získal 726 platných hlasov. Jeho protikandidát získal o 317 hlasov menej. Takýto veľký rozdiel v počte získaných platných hlasov vyžaduje vykonanie rozsiahleho dokazovania, pri ktorom sťažovateľ neposkytol dostatočnú súčinnosť tak, ako to vyžadujú citované ustanovenia zákona o ústavnom súde.

Po vyhodnotení zistených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2011